

- 9) Devátý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 14 odst. 1 a čl. 7 odst. 5 nařízení č. 659/1999 tím, že v čl. 4 odst. 1 a čl. 4 odst. 4 bylo nařízeno požadovat vrácení a uložena povinnost zabránit, které právo upravující státní podpory nezná.

Požadavku vrácení ve smyslu čl. 4 odst. 1 nepodléhá „podpora“, nýbrž výnosy DPAG z regulovaných cen za listovní služby. Nařízení ukončit protiprávní jednání nemůže být splněno prostřednictvím snížení „podpory“. Snížení „dotování penzí“ by na výši „komparativní výhody“ nemělo žádný dopad. Ukončení ve smyslu čl. 4 odst. 4 si vyžaduje změnu cenové regulace a zasahuje tedy do výsostného práva žalobkyně provádět regulaci.

- 10) Desátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 6 SEU, článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, zásady řádné správy, jakož i čl. 10 odst. 1 nařízení č. 659/1999 z důvodu nepřiměřeně dlouhé doby trvání řízení a z důvodu nečinnosti Komise.

- (¹) Rozsudek Soudu ze dne 16. března 2004, *Danske Busvognmænd v. Komise* (T-157/01, Recueil, s. II-917).
 (²) Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 2001, *Preussen Elektra* (C-379/98, Recueil, s. I-2099).
 (³) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1).
 (⁴) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

Žaloba podaná dne 29. března 2012 — Bayerische Motoren Werke v. OHIM (ECO PRO)

(Věc T-145/12)

(2012/C 165/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bayerische Motoren Werke AG (Mnichov, Německo) (zástupkyně: C. Onken, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. ledna 2012 ve věci R 1418/2011-4;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „ECO PRO“ pro výrobky zařazené do tříd 9 a 12 — mezinárodní zápis (IR) č. W 1059979.

Rozhodnutí průzkumového referenta: odepření ochrany mezinárodního zápisu uvádějícího Evropskou unii.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 v rozsahu, v němž odvolací senát nesprávně konstatoval, že mezinárodní zápis ochranné známky žalobce neměl rozlišovací způsobilost ve smyslu uvedeného článku.

Žaloba podaná dne 30. března 2012 — Wünsche Handelsgesellschaft International v. Komise

(Věc T-147/12)

(2012/C 165/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (Hamburk, Německo) (zástupci: K. Landry a G. Schwendinger, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise REM 02/09 ze dne 16. září 2011 (K(2011) 6393 v konečném znění);

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně navrhuje zrušení rozhodnutí Komise REM 02/09 ze dne 16. září 2011 (K(2011) 6393 v konečném znění), ve kterém se konstatuje, že v daném konkrétním případě, který se týká dovozů konzervovaných hub rodu *Agaricus* ze země původu Číny uskutečněných žalobkyní v letech 2004 a 2006, není odůvodněné prominout dovozní clo.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu.

— Žalobkyně zpochybňuje názor Komise, že se v tomto případě jedná o chybu ze strany německých celních orgánů.

— Pro žalobkyni přinejmenším neexistuje patrnost (domnělé) chyby. Žalobkyni, která je v dobré víře a která má dostatek zkušeností, není možné vytýkat nesvědčitost. Vzhledem ke komplexitě právního stavu a dlouholeté praxi německých orgánů může uplatňovat legitimní očekávání.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 239 celního kodexu.

— Komise se dopustila formálních právních chyb tím, že s pouhým odkazem na zamítnutí podle čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu bez jakéhokoli samostatného přezkumu zkrátka zamítla i prominutí dovozního cla podle článku 239 celního kodexu.

— Krom toho se Komise dopustila i hmotně právního pochybení, protože pominula skutečnost, že zde existovaly „zvláštní okolnosti“ ve smyslu článku 239 celního kodexu a podmínky pro prominutí podle tohoto ustanovení byly splněny.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení obecných právních zásad.

— Žalobkyně Komisi dále vytýká, že napadeným rozhodnutím porušila zásadu ochrany legitimního očekávání zakotvenou v primárním právu, zásadu proporcionality, zásadu řádné správy a zásadu rovného zacházení.

Žaloba podaná dne 4. dubna 2012 — Deutsche Post v. Komise

(Věc T-152/12)

(2012/C 165/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Deutsche Post AG (Bonn, Německo) (zástupci: J. Sedemund, T. Lübbig a M. Klasse, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil článek 1 a článek 2, jakož i články 4 až 6 rozhodnutí Evropské komise ze dne 25. ledna 2012 o opatření Německa C 36/2007 (ex NN 25/2007) ve prospěch společnosti Deutsche Post AG (dokument Komise č. K(2012) 184 v konečném znění);

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně celkem třináct žalobních důvodů:

A. Na podporu svého návrhu na zrušení článku 1, jakož i článků 4 až 6 rozhodnutí Komise ze dne 25. ledna 2012 předkládá žalobkyně deset žalobních důvodů:

1) První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

chybnou a v rozporu s judikaturou Tribunálu ve věci „Combus“⁽¹⁾ stojící kvalifikací částečného státního financování nákladů na „zdeděné“ penzijní závazky bývalého státního podniku jako podpory;

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a čl. 1 písm. b) (i) nařízení (ES) č. 659/1999⁽²⁾

chybnou kvalifikací částečného státního financování nákladů na „zdeděné“ penzijní závazky jako „nových“ podpor;

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

chybným nakládáním s regulovanými cenami jako s prvkem státní podpory v rozporu s judikaturou Soudního dvora ve věci PreussenElektra⁽³⁾ jakož i vytýkáním pouhé (údajně) nesprávné kalkulace nákladů mezi dvěma skupinami produktů jako prvku státní podpory;

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z překročení věcné a diskreční pravomoci jakož i z porušení zákazu diskriminace a povinnosti loajální spolupráce s členskými státy

retroaktivním zásahem do vnitrostátní regulace cen i přes dlouholetou znalost této regulace a v rozporu s veškerou dosavadní rozhodovací praxí Komise;